

overfor Tyskland og en vis Lyst til at holde Tyskland nede.

Overfor det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, der forleden som Venstres Ordfører udtalte sin Anerkendelse overfor vor nuværende Statsminister med Hensyn til den Tale, han holdt paa Dybbøl i Anledning af Parkens Overtagelse, vil ogsaa jeg gerne her — hvad jeg for Resten allerede gjorde hin Eftermiddag — personlig udtale min Glæde over det rammende og værdige Svar, som den daværende Minister gav det ærede Medlem Hr. Schmidt ved samme Lejlighed. Jeg vil gerne have Lov til at citere Hovedpunktet i den daværende Ministers Tale, idet jeg her udtaler, at jeg som Socialdemokrat fuldt ud tiltræder de paagældende Ytringer.

Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere Hovedpunktet i den daværende Statsministers Udtalelse til det ærede Medlem Hr. Schmidt. Han udtaler: „Det ærede Medlem har ingen Ret til at rette saadanne Beprejdelser. Det ærede Medlem bør høre paa Udtalelserne, som de kommer fra de danske politiske Partiers ansvarlige Ordførere, og saa stærkt vi end kan staa mod hinanden paa mange andre Omraader, er der med Hensyn til Forholdet til Tyskland Enighed mellem de danske Partier og mellem disse Partier og Regeringen om, at det, vi ønsker, er ikke, som det ærede Medlem sagde, at fortsætte Krigen, efter at Freden er sluttet, det er ikke at holde det tyske Folk nede. Nej, det, vi ønsker, er at staa i et godt Naboforhold til det store Folk Syd for vor Grænse. Det, vi ønsker, er, at Tyskland maa rejse sig saa hurtigt, som det paa nogen Maade er muligt, efter sine Ulykker og genoptage et sundt og normalt aandeligt og økonomisk Liv. Det ønsker vi ogsaa, fordi det er en Interesse for os. Og det er det, det ærede Medlem skal holde sig til, navnlig naar der i vore Handlinger intet som helst er, der taler i modsat Retning. Der kan muligvis, hvis man har Lyst dertil, plukkes uansvarlige Ytringer frem fra uansvarlige Læber — det kan der i ethvert Land —, men det er jo ikke det, der skal tillægges nogen Betydning, og som sagt, hvis det ærede Medlem vil holde sig til de Personer, der har Ret til at tale paa det danske Folks og dets forskellige politiske Retningers Vegne, vil han se, at jeg har Ret, det gælder om alle Partier.“

Jeg vil gerne ud fra det Syn, jeg politisk har, her i dette høje Ting udtale min Glæde over dette Svar, og jeg føler mig overbevist om, at hele Tinget staaer bagved disse Ord. Naar jeg saa i øvrigt har ønsket

at henvende mig til det ærede Medlem, er det ikke blot med Hensyn til det Punkt, jeg her har nævnt, men det er ogsaa med Hensyn til den Udtalelse, han fremsatte om, at han ikke respekterede den nuværende Grænse. Det ærede Medlem udtalte: „De ved, at jeg venter Forholdet Danmark—Tyskland ogsaa i de ydre Statsrammer forandret. Jeg tænker ikke i denne Forbindelse paa en Magtkamp, der gives ogsaa andre Veje.“ Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Schmidt: Hvilken Grænse tænker det ærede Medlem sig da? Hans Virke her og andetsteds maa da gaa ud paa at faa ændret den Grænse, som blev fastlagt i Kraft af Folkeafstemningen og Folkenes Selvbestemmelsesret. Det ærede Medlem er selv her i Tinget Repræsentant for et fremmed Folkeelement, og det ærede Medlem ved lige saa vel som jeg, at der ogsaa er et dansk Folkeelement Syd for Grænsen, og jeg gad se, om det ærede Medlem kan finde en naturligere Grænse baade økonomisk og nationalt end netop den, som blev fastlagt i Kraft af Folkeafstemningen efter Verdenskrigen. Jeg beder det ærede Medlem om at undlade at gentage disse Udtalelser om en ny Grænse, en endelig Grænse, thi paa dette Punkt staaer vi alle, indenfor alle Partier, fuldkommen enige, som det ogsaa gentagne Gange er blevet sagt af de skiftende Regeringschefer her i Landet.

Derefter vil jeg gerne som Udgangspunkt for mine øvrige Bemærkninger citere et Par Linier af den efter min Mening udmærkede Tale, som det ærede Medlem Hr. Rode holdt her ved denne Forhandlings Begyndelse. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard talte om en Omformning af Samfundet og advarede imod, at denne Omformning kom til at gaa i socialdemokratisk Retning. Det ærede Medlem Hr. Rode svarer hertil følgende, synes jeg, rammende Ord: „Jeg tror, man maa være klar over, at al Politik gaar ud paa at omforme Samfundet, at gøre det til et bedre Opholdssted for Menneskene, mere tjenligt for menneskeligt Liv og menneskelig Virksomhed, og derfor kan man ikke saadan afvise eller advare mod Omformning.“

I de mange Aar, i hvilke jeg har deltaget i parlamentarisk Arbejde, har jeg altid ønsket — Ønsket er desværre ikke blevet opfyldt —, at dette maatte netop være Grundsynspunktet for vor Gerning herinde. Nu ved jeg, at der fra de Tusinder og atter Tusinder af Vælgere, som stemte socialdemokratisk ved sidste Valg, stilles meget store Forventninger til den nye Regering og til det nye Flertal, langt større